

[Brorsen.]

siden set en Meddelelse fra et af vore store Eksportmarkeder, hvor 1ste Klasses Køer er noteret til 7 à 9 Ø. — 1ste Klasses Kød. Det kan der efter min Opfattelse ikke være nogen Mening i, og derfor synes jeg, at vi ved fælles Bestræbelser maa se at rette Prisen og se at faa den betydelig højere op, end den er i Øjeblikket. Og jeg kan ikke se, at det kan lade sig gøre, uden at man fastsætter en Bundpris for de Kreaturer, der gaar ud i Forbruget. Og ved Siden heraf maa man have to Priser for Destruktionskreaturerne, en ligesom den, vi har nu, og en noget højere. Jeg tror, at vi paa den Maade vil faa et System, der er betydelig bedre end det, vi har i Øjeblikket, og at det vilde bidrage til, at Priserne kunde hæves ikke ubetydeligt.

Det er klart, at en saadan Minimalpris naturligvis ikke maa ligge alt for højt; det er ikke Meningen. Men paa den anden Side skal vi bort fra de Katastrofepriser, som vi nu kender. Men naar man skal have to Priser for Destruktionskreaturer, vil det føre til, at Slagteafgiften maa sættes noget op. Jeg skal ikke sige, hvor meget den skal sættes op, og det er muligt, at vi kan komme ind i Perioder, hvor de 10 Kr. er tilstrækkeligt; men jeg vil blot henstille, om vi ikke kan enes om, at vi faar en bevægelig Afgift fra 10 Kr. og opad, saa der bliver Mulighed for til Tider i alt Fald at foretage større Destruktioner, end det for Tiden er Tilfældet.

Nu er der mange, der beklager denne Destruktion; men jeg vil gøre opmærksom paa, at en hel Del af Kreaturerne er rene Affaldskreaturer — at der kommer nogle lidt bedre med, synes jeg ikke, Bybefolkningen skal beklage sig over, thi under den nuværende Ordning og ogsaa under den kommende vil disse Kødvarer derigennem i Virkeligheden blive bedre og bedre i Kvalitet, efterhaanden som man skiller Affaldskreaturerne og dem, der kommer næst derefter, ud.

Jeg vil med Hensyn til Spørgsmaalet Minimal- eller Bundpriser sige, at det er ikke noget, man er ukendt med i Nutidslovgivning. Jeg gør blot opmærksom paa, at man baade i Sukkerordningen og i Kartoffelmelsordningen har en Bundpris; derfor synes jeg ogsaa, det vilde være meget naturligt, ikke mindst da der er Tale om en Produktion, som er ude i de største Vanskeligheder, at der her fastsættes en Bundpris, som man ikke kan komme ned under. Det er klart, at hele Landbruget vil høste Fordel af, at Priserne blev hævet

noget; men i særlig Grad vil det gælde de kvægproducerende Egne, der alle i Sandhed trænger til en Opmuntring. I det hele taget er vi inde i en Tid, hvor der maa træffes en hel Række forskellige Ordninger, og Kødordningen bliver ikke den sidste. Vi maa maaske inden alt for længe til at beskæftige os med Smørret. Vi maa fra Landbrugets Side indstille os paa de nye Forhold. Vi maa forstaa, at i Tider som de nuværende maa man nødvendigvis ind paa at producere noget mindre. Vi maa i det hele taget i meget højere Grad end tidligere leve af vort eget uden videre Køb af Raastoffer. Derved bliver der mindre at eksportere, men vi ved ogsaa, hvilke Vanskeligheder vi har haft med vor Eksport, og forhaabentlig vil det medføre, at Priserne kan blive nogenlunde, efterhaanden som Eksporten nødvendigvis maa gaa noget nedad.

Og saa maa vi, som sagt, have vor Opmærksomhed henvendt paa, at vi faar en rimelig Pris paa vort Hjemmemarked. Maa jeg i Parentes henstille til det Udvalg, der har med den saakaldte Sommerhjælp til de arbejdsløse at gøre, om man ikke ogsaa her kunde faa en Korrespondance mellem de to Udvalg, det Udvalg, der er nedsat angaaende Sommerhjælpen, og det Udvalg, der vil blive nedsat angaaende Kødordningen. Jeg mener nemlig, at det under de nuværende Forhold kunde have meget stor Betydning, om man fremdeles kunde uddele Kød til de arbejdsløse. Kød har vi nemlig nok af, medens det kniber meget med Kontanter. Derfor synes jeg, at der burde være Mulighed for at blive enig om, at en Del af den Hjælp, de paagældende skal have, kan ydes in natura. Igennem flere Uger har vi jo været inde paa, at de skal have en Del in natura, som Kød. Mon det ikke kunde fortsættes? Jeg vil altsaa meget henstille, naar man nu reviderer Loven, at det da virkelig bliver noget, som Landbruget dog relativt kan blive tilfreds med. Men selv om vi altsaa gennemfører en Ordning, der skaber Mulighed for, at Priserne kan hæves noget, er vi desværre i Virkeligheden inde i en saadan Situation, at vi ikke kan gøre os Haab om at redde alle. Der er ingen Tvivl om, at der desværre er mange, der vil bukke under i den kommende Tid, efterhaanden som de forskellige Hjælpelove, som vi har gennemført herinde, løber ud. Det er jo fra alle Partiers Side erklæret, at Henstandsloven naturligvis snart maa ophøre. Men naar alle skal til at staa paa egne Ben, gælder det om at gøre det mest mulige for, at